

[Lannung.]

punkt ikke udelukker — jeg vil gerne have lov til at citere —:

„at vi“ — mindretallet — „tager frihandelssammenslutningsløsningen til efterretning og understøtter alle bestræbelser, der kan føre til nedbrydning af handelsstrøkanterne imellem nord og syd, imellem fællesmarkedet og frihandelssammenslutningen.“

Det tilføjes, at Nordslesvigs tyske folkegruppe i hvert fald stadig vil være at finde i den lejr, der går ind for omfattende politisk og økonomisk samarbejde i Europa. Det er for så vidt positive og glædelige toner, som jeg hilser med tilfredshed; det kan kun være af det gode at få det udtrykkeligt slået fast.

Jeg påhørte også med en vis tilfredshed de sidste bemærkninger i det ærede medlems udtalelser i dag. Jeg tager dem stort set som udtryk for en indstilling, der bevæger sig i samme retning og på mig virker mere positivt end det ærede medlems tidligere udtalelser.

H. C. Toft: Da jeg ikke ved afstemningen om godkendelse af traktaten om det ydre frihandelsområde følger mit parti, vil jeg gerne motivere, hvorfor jeg agter at undlade at stemme. Jeg finder dette rigtigt ved en så afgørende beslutning, som folketinget står over for.

I sommer, inden landbrugsministeren og udenrigsministeren tog ud i Europa for at træffe bilaterale aftaler om Danmarks landbrugseksport — på et tidspunkt, hvor det måtte være åbenbart, at der ingen mulighed var for, at Danmark ville gå ind i de seks, da der ikke ville kunne skaffes 5/6 flertal herfor i folketinget — opfordrede jeg landboorganisationerne til at tage deres stilling op til overvejelse under hensyn til de muligheder, der var, idet regeringen tydeligt stilede imod at komme ind hos de syv. Det ville efter min opfattelse have været rigtigt og realistisk, om man her havde stillet kravene op for, hvad der skulle nås ved de tosidede aftaler, i særdeleshed med England, for at landbruget kunne godtage en aftale om deltagelse i det mindre frihandelsområde, og i det omfang man ikke skulle nå tilstrækkelige resultater, da måtte landbruget forlange kompensation

i Danmark ved indrepolitiske foranstaltninger, sådan som industrien gjorde det umiddelbart efter ved kravet om øget toldbeskyttelse.

Mit synspunkt fandt ikke genklang i Landbrugsrådets ledelse, og det er nu gået, som jeg dengang udtalte frygt for, at landbruget derigennem, ved intet at foretage sig, blev sorteper, selv om det netop var en erhvervsorganisations opgave at bidrage til under de givne forhold at sætte brødet på bordens bord.

Da principbeslutningen var truffet, måtte opgaven være at bibringe det danske erhvervsliv en ordentlig udgangsposition, men der måtte føres en politik, der i videst muligt omfang tilgodeså erhvervslivet som helhed.

Samtidig med den egentlige traktat skal også de tosidede landbrugsaftaler godkendes, og her må jeg fremføre, at jeg ikke deler den højtærede landbrugsministers tilfredshed med disse. Det siges, at bortfaldet af bacontolden vil gavne det danske landbrug med hundrede millioner kroner. Når vi nu må gøre os klart, at England, siden aftalen med Danmark er truffet, har åbnet adgang for import af 25 000 t flæsk fra Canada, da nærer jeg en begrundet frygt for, at alene denne mængde vil trykke prisen på det engelske marked i en sådan grad, at toldlettelsen vil blive ganske illusorisk i forhold hertil.

Den nye aftale med England giver os også løfte om en rimelig andel i det engelske forbrug, hvis man indfører en kvotaordning. Denne aftale finder jeg alt for løs, selv om den dog sikrer, at vi kan afsætte noget bacon også under disse forhold på det engelske marked. Den gamle aftale, som nu afløses af den nye, sikrer muligheden for, at Danmark ved en kvotaordning kan få en andel, der mindst svarer til 68,95 pct. af den engelske import. Man burde have opnået sikkerhed for en procentdel af det engelske forbrug, sikkerhed for en mindsteandel i forbruget på 45 pct., som vi normalt har haft. I stedet for har vi fået noget så løst som en aftale om „en rimelig andel“ af forbruget.

Bl. a. af disse grunde deler jeg ikke den højtærede landbrugsministers tilfredshed.

Når vi så derudover ser hen til den diskriminerende, som danske landbrugsvarer vil